

POLITIET

MOTTATT

23 FEB. 2006

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

POLITIDIREKTORATET	
23 FEB. 2006 3	
Akt nr 03.07	Arkivkode 008
Saks nr 05/3055	Dok. nr 8

Deres referanse

Vår referanse
2006/00080-2 671

Dato
16.02.2006

Høringsuttalelse - Utkast til endring av forskrift om handel med brukte eller kasserte ting m.v.

Det vises til høringsnotat av 16.12.2005 fra Nærings- og handelsdepartementet med forslag til endringer i forskrift av 22.12.1999 om handelsverksemd med brukte eller kasserte ting m.v. og e-post av 03.01.2006 fra Politidirektoratet v/Anne Liv Jacobsen vedr. høringsnotatet.

Oslo politidistrikt har følgende kommentarer til de foreslåtte endringene:

§ 3

Oslo politidistrikt støtter det første av de to foreslåtte alternativene til § 3 nytt tredje ledd. Det andre av de to foreslåtte alternativene innebærer at et politidistrikt kan gi tillatelse til handel med brukte eller kasserte ting i et annet politidistrikt uten å ta hensyn til den lokalkunnskapen det berørte politidistriktet evt. besitter. Dette kan medføre at "uønskede" tillatelser blir gitt, og en mer omfattende prosess i ettertid dersom det anses nødvendig å omstøte vedtaket. Det første av de to alternativene ivaretar behovet for en sentral bevillingsordning og samtidig tar hensyn til hvert enkelt politidistrikts lokalkunnskaper. Ved å gi berørte politidistrikt en frist på to uker til å påvirke vedtaket, og at behandlende politidistrikt uansett svar eller ikke kan fatte vedtak når denne fristen har gått ut, sikres en rimelig rask behandlingstid for denne typen søknader.

Det leses av merknadene til endring av § 3 at "...dersom vilkåra for å nekte løyve eller trekkje attende løyve er til stades så gjeld det berre for den "eininga" som er råka , ikkje "heile" verksemda.". Oslo politidistrikt presiserer at dersom et foretak er organisert med sentralisert ledelse for alle eller flere enheter og forhold i den sentrale ledelsen tilsier at tillatelse bør nektes eller trekkes tilbake, så bør det kunne få konsekvenser for hele virksomheten.

§ 6

Oslo politidistrikt støtter forslaget om å gjøre alle brukthandelbevillinger tidsavgrenset. Gyldighetstid på fire år for en brukthandelbevilling anses å være passende både med hensyn

Oslo politidistrikt

til å holde politiets registre over bransjens aktører rimelig oppdaterte, og i forhold til å begrense bevillingshaverenes merarbeid for "å holde bevillingene ved like".

Slik forslaget til § 6 nytt siste ledd står skrevet mener Oslo politidistrikt at siste punktum kan være gjenstand for misforståelse. Det bør gå klart frem av bestemmelsen at ønske om forlenging av brukthandelbevilling *må* sendes til politiet, og at det bare er i forhold til melding om endringer at siste punktum gjør seg gjeldende. Oslo politidistrikt foreslår denne ordlyden til siste punktum:

Plikta til å melde endringer i dei registrerte opplysningane gjeld berre opplysningar som ikkje er meldt til Einingsregisteret/Foretaksregisteret.

Sentralt brukthandelregister

Med hensyn til foreslåtte endringer i § 3 om sentral bevillingsordning, og spesielt til politiets plikt til, der det er praktisk mulig, å bruke opplysninger fra Enhetsregisteret, vil Oslo politidistrikt understreke behovet for et sentralt brukthandelregister, og at et slikt register har koblinger til Enhetsregisteret og Foretaksregisteret. Koblingen mellom disse registrene anses nærmest nødvendig for å gjøre politiets arbeid med å innhente opplysninger fra Enhetsregisteret/Foretaksregisteret praktisk gjennomførbart. Et slikt register vil trolig også i betydelig grad lette arbeidet med å "fornyc" tidsavgrensede bevillinger.

§ 12

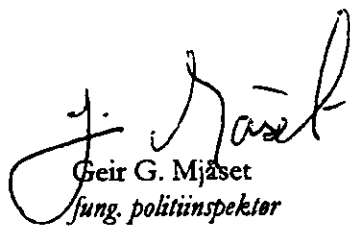
Oslo politidistrikt foreslår at § 12 kun fritar gjenstander som nevnt under bokstav a) og b) fra bestemmelsene i § 11. Ved å fjerne unntaksbestemmelsen fra § 10 pålegges også de som driver handel med registreringspliktige motorvogner å føre protokoll over kjøp og salg. Oslo politidistrikt mener dette er et hensiktsmessig tiltak for å bedre kontrollen med og redusere salg av stjalne motorkjøretøyer til utlandet. Dette anses ikke å medføre særlig merarbeid for bevillingshaverene fordi omsetningshastigheten på motorkjøretøyer antas å være moderat.

Endringen bør også gjøres gjeldende for gjenstander som samlet eller enkeltvis har en innkjøpspris på kr 300,- eller lavere. I denne forbindelse støtter Oslo politidistrikt de argumentene som er nevnt i høringsnotatet. I tilfeller der krav om føring av protokoll som resultat av denne endringen medfører urimelig merarbeid for bevillingshaver, kan politiet etter søknad fra bevillingshaver, dispensere fra kravet om å føre protokoll for gjenstander som samlet eller enkeltvis har enn innkjøpsverdi på kr 300,- eller lavere, jf § 10 fjerde ledd. På denne måten antas det at muligheten for å "trikse" med gjenstanders verdi reduseres samtidig som politiet aktivt kan gi unntak fra kravet om føring av protokoll i tilfeller der det anses nødvendig.

Andre endringer

Oslo politidistrikt har ingen ytterligere kommentarer til høringsnotatet, men støtter de endringsforslagene som er presentert. Det bør imidlertid presiseres at etableringen av et sentralt brukthandelregister, med kobling til Enhetsregisteret/Foretaksregisteret, er av stor betydning for noen av de foreslåtte endringene.

Med hilsen

Geir G. Mjaset
fung. politinspektør

Saksbehandler:
Thomas Kveen
Tlf: 22 66 98 03

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

MOTTATT

29.01.2006

POLITIDIREKTORATET	
07 FEB. 2006	
Ansvar	03-04
Ansvar	008
Saksnr.	65/3055
Dok.	5

Deres referanse
200501584-6

Vår referanse
2005/02324-4 008

Dato
29.01.2006

Høring - Utkast til endringer i forskrift om handel med brukte og kasserte ting

Det vises til Nærings og Handelsdepartementets brev av 16.12.05, samt Politidirektoratets oversendelse av 03.01.06. Østfold politidistrikt har følgende merknader til de foreslåtte endringer.

Forskriftens § 3 tredje ledd- sentral bevillingsordning

Politidistriktet ser at det kan være gunstig med en forenkling av regelverket på dette feltet av hensyn til brukerne/søkerne. At virksomheten/bedriften kan innlevere en felles søknad i det politidistrikt hvor virksomheten har sitt hovedsete når det skal søkes om tillatelse til å drive virksomhet i flere politidistrikt på samme tid, fremstår i hovedsak som publikums/brukervennlig og bør forutsetningsvis medføre en rask og samlet saksbehandling. Politidistriktet er av den oppfatning at forslaget første alternativ bør innføres, men kun med en uttalelsesrett for de øvrige politidistrikt som er berørt av søknaden. Dette av hensyn til at det lokale politiet skal ha mulighet til å kontrollere og avgi uttalelse vedrørende de lokaler virksomheten skal drives fra dersom dette finnes nødvendig, jfr. forskriftens § 8. Politidistriktet bemerker imidlertid at det må være det politidistrikt hvor søknaden er innlevert (hvor søkers forretningsvirksomhet har sitt hovedsete) som har endelig vedtaksmyndighet i saken. De øvrige politidistrikt bør bare ha en uttalelsesrett, og behandlende politidistrikt bør ikke være avhengig av samtykke fra disse for å kunne innvilge en søknad. Det vil, etter vår oppfatning, kunne medføre "uryddige" forhold med hensyn til vedtaksmyndighet, grunnlag for et eventuelt avslag m.v. Det er rimelig å anta at behandlende politidistrikt vil legge stor vekt på de uttalelser som eventuelt vil komme fra det politidistrikt som vil få en brukthandelsvirksomhet i sitt distrikt. Ordlyden i forslaget må da endres fra "å innhenta samtykke" til "å innhente uttalelse". Det bør, som foreslått, settes en frist for uttalelse. Dette for å sikre en rask saksbehandling.

Dersom det på et senere tidspunkt er aktuelt å tilbakekalle en bevilling bør det presiseres om kompetansen til dette skal ligge på det politidistrikt som har hatt den "felles" behandlingen av bevillingssøknadene og som da har utstedt bevillingene, eller om det er politiet i det enkelte distrikt hvor virksomheten drives fra som har myndighet til dette. Slik vi oppfatter departementets forslag vil fortsatt hvert enkelt politidistrikt ha kompetanse til å vurdere å fatte vedtak om tilbakekall av den bevillingen som knytter seg til virksomhet som

Østfold politidistrikt

Retts- og påtaleenheten, Fredrikstad, besøk: Gunnar Nilsensgate
25

Post: Postboks 175, 1601 FREDRIKSTAD
Tlf: 69 30 25 00 Faks: 69 30 27 54
E-post: post.ostfold@politiet.no

Org. nr.: 983 996 078
Bankgiro: 7694.05.11581

drives i politidistriktet. Hvorvidt også det politidistrikt som har hatt den felles behandling av bevilningssøknadene har kompetanse til dette synes noe mer uklart.

Forskriftens §6 siste ledd – tidsbegrenset bevilling

Politidistriktet er av den oppfatning av at hovedregelen bør være at alle bevilninger gis for en tidsbegrenset periode, og en bevilningsperiode på fire år synes fornuftig. Dette vil, som også bemerket av andre politidistrikt i tidligere høringsrunde, medføre at politiet lettere enn i dag får oppdaterte og korrekte opplysninger om brukthandelsbevilninger i distriktet, og det er rimelig å anta at dette også vil gi politiet et incitament til totalt sett å ha mer fokus og "kontroll" på denne type virksomhet i distriktet. Prosessen med å få fornyet en bevilling må, som departementet påpeker, være enkel, og ikke for arbeidskrevende både av hensyn til søkeren og politiet som skal behandle dette. Det bør kunne utarbeides enkle skjemaer for dette, hvor det for eksempel er en rubrikk for avkryssing av "søker fornyet bevilling" og "ingen endringer i forhold til tidligere gitte opplysninger" og da også en rubrikk for "følgende endringer foreligger" osv. Dersom man innfører tidsbegrensede bevilninger, antar politidistriktet at det også må foretas en ny vandelsvurdering av de ansvarlige personer ved søknad om fornyet bevilling. Politidistriktet kan ikke se at regelverket gir anledning til at saksbehandlingen kun da skal omhandle å få korrekte og oppdatert data om firmanavn, navn på ansvarlig person m.v., uten at politiet også foretar en fornyet vandelsjekk av ansvarlige personer. Dette vil være noe mer arbeidskrevende for politiet, men det antas å ville være håndterbart da søknadene vil komme spredt, og ikke samlet. Videre er det rimelig å anta at det vil medføre en tettere oppfølging av bransjen vedrørende vandelskravene enn det man har i dag. At det opprettes et sentralt brukthandelsregister, som foreslått i høringsnotatet, er imidlertid tilnærmelesvis en forutsetning for at forslaget om tidsbegrensede bevilninger kan gjennomføres. Et slikt register vil gi mulighet for gjenbruk av innlagt informasjon og vil være et viktig arbeidsverktøy ved behandlingen av søknader om fornyet bevilling.

Forskriftens §7- melding av endringer

Politidistriktet er av den oppfatning at forskriftens § 7 i hovedsak bør opprettholdes slik den er i dag slik at alle vesentlige endringer vedrørende virksomheten meldes politiet. Politidistriktet er noe tvilende til om departementets forslag om at pålegg om å sende endringsmelding skal begrenses til å gjelde opplysninger som "ikke er meldt enhetsregisteret eller foretaksregisteret", er hensiktsmessig. Dette på grunnlag av at politiet, selv om vi har tilgang til både enhetsregisteret og foretaksregisteret, ikke har kapasitet til jevnlig å sjekke disse for eventuelt å fange opp endringer vedrørende eierstruktur og lignende. Vi er således avhengig av at vi får melding om endringer for å være oppdatert i mellom "bevilningsperiodene". Det antas imidlertid at det nåværende kravet om at firmaattest skal legges ved endringsmeldingen kan sløyfes, og at politiet selv kan hente ut denne når melding om endring mottas.

Forskriftens §9 annet ledd og § 10 tredje ledd bokstav d) – krav til legitimasjon.

Politidistriktet er enig i det fremlagte forslag om at kravene til legitimasjon skjerpes ytterligere. At selger alltid skal forevise legitimasjon, og at brukthandleren er pliktig til å protokollføre hva slags legitimasjon som er forevist og at denne er funnet i orden, vil kunne bidra til at politiet lettere kan oppspore og forebygge omsetning av stjalne gjenstander.

Forskriftens §10 og § 12b) – beløpsgrense og protokollføring.

Som det er redegjort for i untkastets pkt. 5.9 ser politidistriktet at beløpsgrensen i forskriftens § 12 b) kan gi rom for å omgå kravet om protokollering bla. ved at gjenstander kunstig

prises til under kr. 300. Politidistriktet slutter seg til forslaget om å fjerne beløpsgrensen. Det vil være et bidrag til å forhindre omsetning av tyvegods og et redskap for politiet til i større grad å kunne spore opp stjalne gjenstander. Vi ser at ordningen vil medføre merarbeid for den enkelte brukthandler, men vi har ingen formening om hvor stor økning i arbeidsmengde den enkelte brukthandler kan forvente på grunnlag av dette, og om det ligger innenfor det akseptable.

Forskriftens § 16 – nytt annet punktum

Politidistriktet slutter seg til departementets forslag om å innføre en klar hjemmel som gir politiet mulighet til å kunne pålegge en arrangør av brukthandelmesser og lignende arrangementer, å sende lister over deltagere til politiet. Det er rimelig å anta at dette, ved aktiv bruk fra politiets side, vil kunne være et redskap for å avdekke ulovlig omsetning av gjenstander.

Sentralt brukthandelregister.

Politidistriktet slutter seg til forslaget om at det opprettes et sentralt databasert register over brukthandelsbevillinger. Et slikt register vil forenkle politiets arbeid, gi bedre oversikt og vil være et viktig og nødvendig arbeidsverktøy dersom forslaget om tidsbegrenset bevilling innføres.

Tidspunkt for iverksettelse av ordningen.

Det fremgår av høringsnotatet at departementet tar sikte på å sette i verk endringene fra 1.juli 2006. Det bes om høringsinstansenes syn på iverksettelsestidspunktet. Politidistriktet bemerker at iverksettelse av endringer i den måneden hvor flest ansatte avvikler ferie vil være noe mer ugunstig enn om man iverksetter endringene noe tidligere eller senere. Regelendringer innebærer at informasjon om iverksatte endringer må formidles til de som har dette som arbeidsområde, nye rutiner og eventuelt nye søknadsskjema må utarbeides. Det er gunstigere å gjøre dette på et annet tidspunkt enn i travle sommermåneder med få ansatte på jobb.

Med hilsen

 Otto Stærvi
 politimester

Saksbehandler:
 Hilde Arnesen
 politiadvokat
 Tlf: 69302546

MOTTATT

07 MARS 2006

POLITIET

POLITIDIREKTORATET	
06 MARS 2006	
Akte: 00-07	Ansvarlig: 008
Saksnr: 05/3055	Dok.nr: 9

Politidirektoratet
Postboks 8051 - Dep
0031 OSLO

Deres referanse

Vår referanse

Dato

2003/00135-9 671

04.03.2006

Høring - Utkast til endringer i forskrift om handel med brukte og kasserte ting

Det vises til oversendelse av 16. desember 2005 fra Nærings- og Handelsdepartementet, vedlagt Høringsnotat gjeldende Utkast til endring i forskrift om handel med brukte og kasserte ting.

Brev med Høringsnotat har vært forelagt Lillehammer Politistasjon v / Etterforskeravdelingen og Sivilavdelingen.

Fra vårt politidistrikt har en ingen merknader til de foreslåtte endringene.

Det vises for øvrig til våre tidligere innspill, hvorav noen er gjengitt i notatet p. 4 flg.

Med hilsen

Olav Sorby

Leder retts- og påtaleavdelingen

Gudbrandsdal politidistrikt

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

Deres referanse
05/03055

Vår referanse
2005/01055-2 008

Dato
29.12.2005

Høring - utkast til endring i forskrift om handel med bruke og kasserte ting

Det vises til brev av 16.12.2005 vedlagt høringsnotat fra Nærings- og handelsdepartementet. Brevet er sendt politiet direkte.

Asker og Bærum politidistrikt tiltrer i det vesentlige de forslag som er fremmet.

Til pkt. 5.2 sentral løyveordning, forslag til nytt tredje ledd i forskriftens § 3, vil en bemerke at en tiltrer departementets primære forslag. Det er lokalt politi som kjenner de lokale forhold, og det er derfor nødvendig at lokalt politi får anledning til å uttale seg før tillatelse gis.

Til pkt. 5.4 samlarmesser, forslag til nytt andre pkt i forskriftens § 16, bør dette også omfatte brukmarked/messer.

I Asker og Bærum politidistrikt er det hyppig arrangert et brukmarked noe tilsvarende det som arrangeres på Vestkanttorget i Oslo. De gjenstander som selges kan ikke alltid anses som antikke- eller samlerobjekt, men det kan like fullt være behov for kontroll med objekter og aktører. Dersom meldeplikten også omfatter denne type virksomhet, vil politiets kontrollvirksomhet forenkles og gi en bedre totaloversikt da de ulike aktører trolig har brukthandelbevilling fra flere politidistrikt (i den grad brukthandelbevilling rent faktisk foreligger).

Meldeplikten må avgrenses mot brukmarked hvor man omsetter brukt skiutstyr og lignende da det ikke er behov for å kontrollere denne type virksomhet.

Med hilsen

Astrid Birgitte Borge
politinspektør

Asker og Bærum politidistrikt

Forvaltningsavdelingen, besøk: Øvre Torv 1
Post: Postboks 415, 1302 Sandvika
Tlf: 67 57 60 00 Faks: 67 57 86 34

Saksbehandler:
Astrid Birgitte Borge
Tlf: 67576410

POLITIET

MOTTATT

POLITIDIREKTORATET	
14 JAN 2006 4	
År	03-07
Saksnr	05 3055
År	008
År nr	6

Politidirektoratet
Pb 8051 dep
0031 OSLO

Deres referanse
200503055

Vår referanse
2005/03227-3 671

Dato
7.2.2006

HØRING - UTKAST TIL ENDRING I FORSKRIFT OM HANDEL MED BRUKTE OG KASSERTE TING.

Vi viser til Nærings- og handelsdepartementets høringsforslag av 16. desember 2005 og oversendelse fra Politidirektoratet datert 3. januar 2006 om ovennevnte.

Søndre Buskerud politidistrikt har gjennomgått høringsforslaget og har følgende kommentater.

5.3. Brukthandel i regi av veldedige foreninger.

Vi er enig i at omsetningsgrensen i merverdiavgiftsloven er et godt utgangspunkt i vurderingen om en veldedig forretning driver handel i næring, og dermed er pliktig til å søke om bevilling. Det må gjøres en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle, og vi er enig i at vilkår i annen lovgivning vil kunne påvirke avgjørelsen.

Loppemarkeder og garasjeslag som drives en til to ganger i året vil således være unntatt fra regelverket.

5.5 Sanksjoner

Vi ser ikke behovet for sterkere sanksjoner enn å vedtak om å trekke tilbake brukthandelbevillingen, idet et slikt vedtak som hovedregel fører til at forretningen må stenges. En egen hjemmel for stengning synes derfor overflødig.

5.6 Bruktbilforhandlere.

Firmer som importerer biler for videresalg bør etter vårt syn ha bevilling. Personer som er dømt, botlagt eller under etterforskning i saker som gjør dem uskikket til å drive slik forretningsvirksomhet, vil få avslag på sine søknader. Dette forhindrer at useriøse personer etablerer seg i bransjen.

Vi er klar over at det ofte søkes om bevilling fordi de er nektet å leie årsprøvekjenntegn hos trafikkstasjonene. Etter vårt syn er det positivt at trafikkstasjonene har denne

Søndre Buskerud politidistrikt

Forvaltningsenheten, Bevillingsseksjonen,
Postboks 1087, 3001 Drammen,
Besøksadresse: Grønlund 36, Drammen.

Saksbehandler: Lise Ostlid
Tlf. dir.: 32805666 Fax: 32805664
Epost: lise.ostlid@politiet.no

praksisen. Utleie av årsprøvekjenntegn uten dokumentasjon om bevilling, vil etter vår mening kunne føre til misbruk.

Vi sender kopi av alle brukthandelbevillinger til fylkesskattesjefen til underretning. Videre sender vi kopi til vedkommende kommune med hensyn til godkjennelse av bruken av lokalene eller området for oppbevaring av biler. Etter anmodning sender vi også kopi av brukthandelbevillinger til Drammen tollsted, idet tollvesenet særlig ønsker å kontrollere innførsel av bruktbiler som har økt betydelig de siste år.

Ved at bruktbilforhandlere må inneha brukthandelbevilling har flere etater mulighet til å utøve kontroll.

5.9 Beløpsgrense og kvittering.

Dersom beløpsgrensen for innføring i brukthandelprotokollen blir tatt bort vil dette medføre vesentlig merarbeid for brukthandlere som handler med gjenstander med liten innkjøpsverdi, for eksempel tegneserier og svært mange andre småting. I dag føres svært få slike varer i protokollen under henvisning til 300 kroners grensen.

Spørsmålet er om det er praktisk gjennomførbart å kreve at "alt" skal føres separat inn i protokollen. Videre vil det være et spørsmål om politiet har kapasitet/vil kunne prioritere kontroller i forhold til et slikt pålegg.

5.11 Sentralt brukthandelregister.

Vi er svært positive til opprettelse av et sentralt brukthandelregister. Det vil gi oss bedre oversikt og større mulighet til å kontrollere brukthandlere i distriktet.

Et sentralt register vil også lette arbeidet med oppdateringer fra/gjenbruk av informasjon fra andre sentrale registre.

Vi mener at det bør legges opp til faste rutiner med jevnlig "vasking" av et slikt register mot Strasak for å få oppdage om brukthandlere i distriktet har gjort seg skyldig i straffbare handlinger i den tiden de har innehatt bevilling. Dersom politiet rimelig snart etter at den straffbare handlingen er begått kan vurdere tilbakekalling av bevillingen, vil useriøse aktører kunne fjernes fra bransjen.

6 Administrative og økonomiske konsekvenser.

Vi er ikke enig i departementets uttalelse om at det ikke er grunn til å tro at tidsavgrenset bevilling vil føre til månedlig merarbeid for politiet.

I 2005 behandlet Søndre Buskerud politidistrikt 32 nye søknader om brukthandelbevilling. Oversikten over brukthandlere i politidistriktet inneholder d.d. 630 firmaer. Selv om ikke alle disse er i drift vil det bli et betydelig antall søknader om forlengelse i tillegg til nye søknader. (Det gamle manuelle registeret ble gjennomgått og ajourført for noen år siden. Oversikten er derfor rimelig oppdatert).

Ny tidsavgrenset bevilling til disse i første omgang, og registrering i sentralt register, vil være en engangsjobb, men med jevnlige fornyelser i tillegg til behandling av nye søknader, vil endringen medføre betydelig merarbeide.

Ansvar for oppdatering av nye opplysninger fra Foretaksregisteret og Folkeregisteret foreslås lagt til politiet. Selv om et sentralt register kan lette arbeidet med oppdatering fra disse registrene vil dette medføre ekstra arbeide.

Dessverre har vi ikke kapasitet i dag til å kontrollere brukthandlere i den grad vi ønsker, og frykter at endringene vil gjøre det enda vanskeligere å ivareta denne funksjonen.

Vi vil videre kommentere forslag til forskriftsendringer.

Til § 3, nytt tredje ledd (1. alternativ)

Vi er enig i at for brukthandlere som driver virksomhet i flere politidistrikter bør søknaden behandles av det politidistrikt hvor foretaket har sin forretningsadresse/hovedkontor. Søknaden bør sendes de øvrige politidistrikter det skal handles i til uttalelse med en frist på 2 uker. Dersom svar ikke er mottatt innen fristen, bør behandlende politidistrikt gi bevilling om det ellers ikke er noe til hinder for det.

Kopi av bevillingen bør sendes de øvrige politidistrikter.

Til § 6 siste ledd.

Vi er positive til at bevilling gis tidsavgrenset gyldighet idet politiet vil få en mer oppdatert oversikt over brukthandlere.

Vi kan ikke se at tidsavgrenset bevilling vil medføre særlig merarbeid for brukthandlere.

Til § 7.

Vi er enig i departementets forslag om bevillinghavers plikt til å melde fra til politiet om endringer i opplysninger som tidligere er meldt til politiet, og som ikke er meldt til Foretaksregisteret.

Til § 9

Vi er enig i forslaget til ny § 9, 2. ledd om at selgeren på en tilfredsstillende måte skal godtgjøre identiteten sin. Det vil da ikke være tvil om at det skal kreves legitimasjon av alle som selger varer til brukthandleren, og dette vil lette politiets kontrollarbeide.

Til § 10 tredje ledd bokstav d)

Det er viktig av navn og adresse til den personen gjenstanden er mottatt fra innføres i protokollen, og at det finnes egen rubrikk i protokollen for registrering av hvilken type legitimasjon som er vist.

Til § 12 ny bokstav c)

Vi ser klart gjenvinningsindustriens problemer med å føre en tradisjonell brukthandelprotokoll og politiets manglende kontrollmuligheter mht merking og identifisering av de forskjellige gjenstander på grunn av kvantum og lagringsforhold. Foretak som handler med gjenstander ment for industriell destruksjon og/ eller gjenvinning bør fritas for plikten til å føre protokoll.

Foretak som også handler med edle metaller bør pålegges å føre protokoll over disse innkjøpene.

Til § 16 nytt andre punktum

Det bør være hjemmel i forskriften for politiet til å kreve innsendt liste over deltakere på sanler- og antikkmesser.

Politiet bør rutinemessig pålegge arrangøren å oversende oversikt over deltakere på messen innen gitt frist som bør være en viss tid forut for messen. Politiet bør samtidig gi generell tillatelse til brukthandlere fra andre politidistrikter til å handle på messen, og gi pålegg om at disse bringer med seg protokollen for eventuell kontroll.

Til § 20 i forskriften - Overgangsregler

Ved at ingen vil få kortere gyldighetstid for sin bevilling enn fire år, synes dette som en god overgangsordning.

Christine Fossen

Wenche Øvergård Johnsen
politiinspektør

POLITIET

MOTTATT

23 FEB. 2006

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep

0031 OSLO

Deres referanse

Vår referanse
200600013--02

Dato
22.02.2006

POLITIDIREKTORATET	
23 FEB. 2006 ²	
Arkiv: 03-04	Arkivkode: 008
Saksnr: 05/3055	Dok.nr: 7

HØRING - UTKAST TIL ENDRING I FORSKRIFT OM HANDEL MED BRUKTE OG KASSERTE TING

Departementets forslag til endringer i brukthandelregelverket for virksomheter i gjenvinningsbransjen må anses som rasjonelt og nødvendig sett ifh bla hvordan regelverket i dag fungerer og utøves. At krav om protokollføring og oppbevaringstid bare skal gjelde ifh til mottak og salg av edle metaller anser vi hensiktsmessig. Dette underbygges ved tidligere høringsrunde hos forskjellige politimestre. Regelverket har vært praktisert forskjellig ifh både kontroll av protokoller og dispensasjon fra å føre protokoller. Det samme gjelder kravet om oppbevaringsplikten, herunder kommer balansen mellom identifiseringsbehovet sett opp mot de praktiske problemene som påføres gjenvinningsbransjen. Bruk av protokoll, med de krav som reguleres i § 10, anser vi som hensiktsmessige krav. Slike protokollføringer vil gi et godt grunnlag for å kunne gjennomføre kontroller.

Et firma bør kunne få bevilling i det politidistriktet hvor firmaadressen er registrert, selv om de har lokasjoner også i andre politidistrikter. En slik ordning vil være både praktisk og rasjonell både for søkeren og for politiet. Men ordningen bør håndteres på en slik måte at "berørte" politidistrikt blir forespurt. Altså en mulighet til å kunne samtykke/besvare innen 14 dager. Dette vil gi en bedre kvalitet på opplysninger hva angår både sted, lokaliteter, lagringsplasser mv jfr § 8. Selv om slike opplysninger skulle være av en slik art at man ikke gir bevilling i dette distriktet, vil man likevel kunne utstede bevilling på de øvrige aktuelle distriktene, hvis kravene oppfylles her.

Det vil være hensiktsmessig å få tilsendt lister over deltakere som driver salg av brukte ting på antikk- og samlermesser. En slik oversikt vil antakelig ikke være særlig krevende for arrangørene av slike messer å fremskaffe, da de allerede innehar opplysningene.

Som sanksjon for grove brudd på brukthandeloven, bør man trekke bevillingen tilbake. Her bør en inndragning av bevillingen/stenging vurderes nøye opp mot det å hindre

Vestfold politidistrikt

omsetning av stjalne varer. Dersom det ikke er grovere brudd på regelverket bør en klage gis oppsettende virkning.

Det er viktig at politiet har hjemmel til å kontrollere vareflyten med tanke på å forhindre og å oppdage tyveri/heleri innen firmaer som driver med handel av brukte biler/kjøretøy. Dermed bør ikke bruktbilhandel få unntak fra brukthandelregelverket. Når det gjelder endring av praksis og / eller vilkår for å få prøveskilt bør det finnes en bedre ordning på dette. Det er ingen tvil om at det brukes en del ressurser til å behandle søknader om bevillinger, hvor formålet er å få tildelt prøveskilt fra Biltilsynet.

Når det gjelder tidsavgrensning for løyve anser en det som positivt. Man vil unngå problematikken ved at en av større eller mindre grad mangler oppdaterte opplysninger om aktuelle firma som har bevilling. En tidsbegrensning av løyve vil medføre at brukthandleren selv må sende nødvendige oppdateringer/endringsopplysninger til politiet for å opprettholde løyvet. Dette vil spare oss for selv å søke i Enhetsregisteret og evnt andre aktuelle registre. For den enkelte brukthandler vil ikke innberetning være av særlig belastende karakter.

Legitimasjonsplikten jfr § 10, 3.ledd bokstav d anser en som nødvendig for evnt å kunne tilbaksføre stjålet gods. En legitimasjonsplikt overfor selgere vil dermed være en fordel ovenfor både brukthandler og politiet.

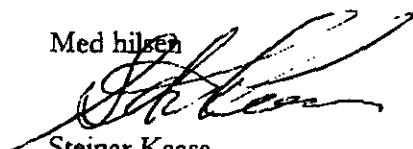
Beløpsgrensen hva angår protokollføringer bør tas bort. Dermed unngår en evnt situasjoner hvor gjenstander er priset ned for å unngå protokollering og registrering. Det vil bli en rekke flere protokollføringer ifh dagens beløpsgrense på kr 300,-. Ved innarbeidelse av gode rutiner antar en at dette ikke vil bli en særlig tung belastning for den enkelte brukthandler.

Oversiktslister kan kreves av politiet når det er saklig behov for det, noe dagens § 16 gir tilstrekkelig hjemmel for.

Sentralt handelssregister som omfatter alle landets brukthandelløyver vil være nyttig ifm enklere kontroll om firmaet har løyve fra tidligere, samtidig vil det lette arbeidet med oppdateringer fra/gjenbruk av informasjon fra sentrale register.

Overgangsregler hvor allerede løyveinnehavere ikke får mindre enn 4 år vil være en god overgang til nytt regelverk.

Med hilsen

Steinar Kaasa
Visepolitimester

Saksbehandler: Bent Bjune

Tlf: 33 34 99 00

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep.
0031 OSLO

POLITIDIREKTORATET	
09 JAN 2006 2	
Ansvar: C3-07	Artikkelnr: 008
Saksnr: 05/3055	Dok.nr: 11

Deres referanse
200501584-6

Vår referanse
2005/01144-4 008

Dato
31.01.2006

Høring - utkast til endring i forskrift om handel med brukte og kasserte ting

Agder politidistrikt har ingen ytterlige kommentarer til høringsuttalelsen.

Med hilsen

Magnus Andreassen
Sjef Felles forvaltning

Saksbehandler:
Magnus Andreassen
Tlf:

Agder politidistrikt

POLITIET

MOTTATT

12 FEB 2006

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

POLITIET	
12 FEB 2006	
03-01	008
05/3055	4

Deres referanse
200501584-6

Vår referanse
2005/03357-3 008

Dato
31.01.2006

Høring - Utkast til endring i forskrift om handel med brukte og kasserte ting

Det vises til høringsbrev av 16.12.05 fra Nærings- og handelsdepartementet med forslag til endringer i forskrift om handel med brukte og kasserte ting.

Hva angår forslaget til nytt tredje ledd i forskriftens § 3 finner politimesteren det førstnevnte forslag mest hensiktsmessig. Søknaden fremmes til politiet hvor søker har sin forretningsadresse, hvorefter stedlig politiet innhenter samtykke fra eventuelle andre politidistrikter som omfattes av søknaden. I oversendelsen settes en frist på 14 dager til å komme med innsigelser.

Nevnes kan at tilsvarende er ordningen ved søknader etter lov om vaktvirkksomhet, hvilket synes å være velfungerende.

Departementet har ikke tatt endelig stilling til tidligere fremkomne synspunkter om å endre eller fjerne beløpsgrensen i forskriftens § 12 b).

Bortfall av beløpsgrensen vil innebære merarbeid for løyveinnehaveren. Omfanget av merarbeidet vil avhenge av typen gjenstander som omsettes og er vanskelig for politiet å anslå.

Den beløpsgrense som i dag oppstilles i loven innebærer at svært mange enkeltgjenstander som omsettes fra en alminnelig brukthandel vil være unntatt fra plikten til protokollførsel. Her til kommer at det også for andre gjenstander ved kontroll vil være vanskelig for politiet å bevise at disse har hatt en innkjøpspris over beløpsgrensen på kr. 300,-.

Politiet er derfor av den oppfatning at beløpsgrensen bør fjernes, slik at formålet med loven oppnås i større utstrekning enn hva som nå er tilfelle.

Utover ovennevnte har politimesteren i Troms ingen merknader til departementet forslag.

Med hilsen

Arvid Isaksen
kst politimester

Einar Sparboe Lysnes
politiinspektør

Troms politidistrikt

Politimesteren
Post: Postboks 6132, 9291 TROMSØ
Tlf: 77 69 85 00 Faks: 77 61 04 04
E-post: post.troms@politiet.no

POLITIET

Notat

<i>Fra</i>	Bente Bergh	<i>Dato</i>	20.03.2006
<i>Til</i>	Geir Smith Meyer Johannesen	<i>Vår referanse</i>	
		<i>Saksbehandler</i>	
		<i>Telefon</i>	
		<i>Telefaks</i>	
<i>Kopi til</i>	Per Håvard Pedersen		

Høring - Utkast til endringer i forskrifter om handel med brukte og kasserte ting

Det vises til høringsdokument om overstående.

Innenfor virksomhetsområdet forvaltning har det i liten grad vært levert sentral IT støtte til politiets arbeid. Det behandles søknader innenfor en rekke områder, men kun for pass og våpen foreligger felles løsninger. Det ville helt klart gi en effektiviserings- og kvalitetsgevinst å kunne gi sentral oversikt over "tillatelser" som er gitt av politiet. Videre at man kunne se hva andre offentlige etater har gitt av "tillatelser", spesielt de politiet samarbeider med.

Behandling av søknader knyttet til forvaltningsområdet burde være gjenbrukbar uansett hva søknaden ber om. Nyanseringen i behandling og beslutningen vil ligge i de kriterier lovene/forskriftene setter. Utvikling av IT-støtte for behandling av løyver for brukthandlere bør derfor også ta høyde for å dekke andre typer søknader.

Rapporten sier at et register for brukthandlere kan "etableres enkelt og raskt uten større kostnader". Dette er en påstand da krav og behov til slik IT støtte ikke er identifisert og "uten større kostnader" er ikke er gitt størrelse. Etablering av et sentralt system for dette området kan gjennomføres med to ytterpunkt;

1. Lage et "register" hvor alle søknader er registrert med innvilgning eller avslag. All saksbehandling og håndtering for øvrig gjøres manuelt.
2. Lage en løsning hvor man tilfredsstiller etatens behov for mottak (elektronisk søknad), saksbehandling, oppslag i lovanvendelser og andre informasjonskilder, elektronisk svar, anke håndtering, regelmessig kontroll av innehaver, anmerkninger og betingelser til løyve, tidligere historikk etc.

Alternativ 1 er et alternativ som verden har løpt i fra. Politiet trenger ikke flere løsninger, men bedre løsninger.

En kravspesifisering innefor området med tjenestemenn som kjenner sitt fagområde, vil vise at kompleksiteten er langt større enn hva man antar eller har forutsatt. Det er IT støtte til denne kompleksiteten de store effektene og kvalitetshevingen ligger.

PDMT anbefaler at en eventuell IT støtte til behandling av søknader for brukthandlere ikke blir et rent register, men reell saksbehandlingsstøtte ref. alternativ 2. Videre at denne IT tjenesten også skal dekke andre områder innenfor forvaltning. Det vil si erstatning av systemer som Vakselskap og andre lokale løsnignen.

I skisse til langtidsplaner inneholder migreringssteg 2 for forvaltning aktiviteter knyttet til erstatning av våpenregisteret, vakselskap registeret og å gi andre områder IT støtte. Migreringssteget er satt opp i 2008-2009.

Det Kongelige Nærings- og Handelsdepartement
Postboks 8014 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
2002/1222 NR JU GBS

Vår ref.
02/01870 671

Vår dato
02.03.2003

Brukthandelloven og gjenvinningsvirksomhet - Behov for brukthandelbevilling og forslag om endring i brukthandelforskriftene

Vi viser til brev av 03.06.2002 fra Nærings- og handelsdepartementet vedlagt kopi av brev av 27.02.2002 fra advokat Thormod Bjerkholt på vegne av Norges Råvaregjenvinningsforening (NR) og kopi av brev av 17.03.2002 fra Norsk Gjenvinning AS (NGAS), samt mottatt telefaks vedlagt brev av 16.10.2002 fra NR til NHD. Videre vises til møte i NHD 28.08.2002, senere telefonisk kontakt om saken og departementets brev av 05.02.2004.

Vi viser også til vårt brev av 03.01.2003 til NHD vedlagt utkast til spørreskjema til politimestrene og sjefen for Kriminalpolitisen i forbindelse med arbeidet for å skape enhetlige retningslinjer for politiets håndtering av brukthandelloven. Spørsmålene 16 - 20 angår gjenvinning og lyder som følger:

Gjenvinning

Politidirektoratet har via Nærings- og handelsdepartementet mottatt en forespørsel fra Norges Råvaregjenvinningsforening (NR) om behovet for brukthandelbevilling ved gjenvinningsvirksomhet. NR opplyser å representere ca. 40 av landets om lag 170 gjenvinningsbedrifter. Gjenvinningsvirksomhet er mangfoldig og spenner fra forskjellige former for avfall, gjenstander hvor det foreligger lovpålagt gjenvinningsplikt (for eksempel hvitevarer) og til jern og metaller. Det kan være vanskelig å trekke grensen mellom søppelmottak og skraphandler.

Hva gjenvinningsbedrifter betaler for, kan variere noe over tid. Etter hva direktoratet har brakt i erfaring, betaler gjenvinningsbedrifter i dag i liten grad for det som leveres, med unntak av for visse typer metaller. Heleriaspektet antas derfor ikke å gjøre seg gjeldende i like sterk grad i gjenvinningsbransjen som for andre som handler med brukte og kasserte ting. NR anfører at det er vanskelig for gjenvinningsbedrifter å overholde protokollplikten i forskriften § 10 og oppbevaringsplikten i § 11 (14 dager). Det er viktig å bringe klarhet i

Postadresse:
Postboks 8051 Dep.
0031 OSLO

Kontoradresse:
Henrik Ibsens gt. 10
Telefon: 23 36 41 00
Telefaks: 23 36 42 96

Saksbehandler:
Anne Liv Jacobsen
Telefon: 23 36 42 18
Telefaks: 23 36 42 20

politiets erfaringer og praksis rundt gjenvinningsbedrifter sett i forhold til brukthandelloven, før det eventuelt igangsettes et arbeid med å endre forskriften.

16. Hvordan praktiserer politidistriktet brukthandelloven i forhold til gjenvinning?

Hensynet til å kunne oppspore gjenstander ligger bak plikten til å føre protokoll og oppbevare ting i 14 dager før de ødelegges, omarbeides eller selges.

17. a) Hvordan har protokoll vært ført av gjenvinningsbedrifter i distriktet, i den grad slike har hatt bevilling?

b) Kan politiets kontrollmulighet ivaretas på annen måte enn gjennom føring av protokoll, for eksempel gjennom regnskap?

c) Bør politiet ha mulighet til å begrense protokollplikten til en del av virksomheten, for eksempel metaller?

18. Gjør identifiseringsbehov eller lignende det nødvendig å opprettholde oppbevaringsplikten ved gjenvinningsvirksomhet?

19. Norges Råvaregjenvinningsforening har foreslått en endring i forskriften § 12 som unntar gjenstander ment for industriell destruksjon og/eller gjenvinning fra protokoll- og oppbevaringsplikten, jf. vedlagte kopi av brev av 16.10.2002 fra NR. Politidirektoratet ber om kommentarer til forslaget, herunder utforming av paragrafen.

For en del større bedrifter, formodentlig hovedsakelig gjenvinningsbedrifter, strekker virksomheten seg over flere politidistrikter, eller sågar over flere landsdeler. NR anfører at det er tungvint å søke flere politidistrikter om bevilling. Og det kan gi uheldige utslag om politidistriktene ikke praktiserer brukthandelloven likt.

20. Bør det innføres mulighet for å gi sentral bevilling, for eksempel av utvalgte politimestre, jf. tidligere landsdelsordning?

Politidirektoratet har mottatt svar fra samtlige 27 politidistrikter på spørreundersøkelsen. Besvarelsene vedrørende gjenvinning er totalt sett de minst utfyllende. Noen politidistrikter har nevnt at dette er lite aktuelt og har unnlatt å besvare de enkelte spørsmålene. Det kan likevel leses en trend ut fra det foreliggende. Gjenvinning er ikke den forretningsdriften som tradisjonelt oppfattes som regulert av brukthandelloven.

Politidirektoratet har bearbeidet materialet i samarbeid med ØKOKRIM, og de konklusjonene som fremgår nedenfor er trukket i forståelse med ØKOKRIM.

Ad spørsmål 16: Hvordan praktiserer politidistriktet brukthandelloven i forhold til gjenvinning?

Av de 27 politidistriktenes besvarelser kan vi lese ut at 13 distrikter praktiserer brukthandelbevilling overfor gjenvinningsbedrifter, men slik at 3 har gjort unntak for (deler av) protokollplikten (Vestfold, Rogaland og Sør-Trøndelag) og 1 for oppbevaringsplikten (Haugaland og Sunnhordland).

Politimesteren i Rogaland sier: *"Etter konkret vurdering blir disse unntatt for kravet om å føre protokoll mot at virksomheten har egne rutiner/lister for registrering av mottatt skrap hvor det fremgår navn på selger av skrapet."*
Politimesteren i Sør-Trøndelag sier tilsvarende: *"Noen skraphandlere som tar imot metall og lignende har brukthandelbevilling, men fører ikke tradisjonell protokoll. De bruker nummererte kvitteringsbøker med navn og adresse på leverandørene."*

Politidirektoratet anser politiets mulighet i medhold av brukthandelforskriften § 10 fjerde ledd til å tillate føring av nummererte kvitteringsbøker istedenfor komplette protokoller som en meget god løsning. Det vil sikre navn og adresse på selgerne/leverandørene.

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland sier: *"Politiets oppmerksomhet er ikke i stor grad rettet mot de ordinære skraphandlerne selv om også disse har brukthandelbevilling. For bedrifter som kjøper opp bl.a. metall i mengder og store kvanta bl.a. fra industrien har politiet dispensert fra kravet om liggetid. Dette handler i hovedsak om å ha en praktisk tilnærming til problemet for de som driver i bransjen. Man kan ikke pålegge disse å ha opplastede trailere, båter etc. i 14 dager før varene går til eventuell gjenvinning etc."*

De øvrige 14 politidistriktenes svarer at de ikke har erfaring med eller ikke har krevd brukthandelbevilling i forhold til gjenvinning, eller at spørsmålet ikke har vært aktualisert.

Konklusjonen blir at om lag halvparten av landets politidistrikter praktiserer brukthandelloven overfor gjenvinningsbedrifter, dog med visse praktiske dispensasjoner.

Ad spørsmål 17a): Hvordan har protokoll vært ført av gjenvinningsbedrifter i distriktet, i den grad slike har hatt bevilling?

Av 10 politidistrikter som sier de har praktisert brukthandelbevilling og protokollplikt overfor gjenvinningsbedrifter (Oslo, Østfold, Follo, Romerike, Gudbrandsdal, Søndre Buskerud, Agder, Haugaland og Sunnhordland, Hordaland og Nord-Trøndelag), bekrefter kun 2 (Follo og Agder) at protokoll faktisk har vært ført på ordinær måte. Av besvarelsene fra de øvrige 8 politidistriktenes fremgår at det har vært liten eller ingen kontroll med at protokollplikten i realiteten overholdes.

Politimesteren i Østfold opplyser at i ett tilfelle er en gjenvinningsbedrift gitt anledning til å føre edb-basert protokoll. Politimesteren i Søndre Buskerud opplyser at et brukthandelfirma (gjenvinning av metaller) ønsket å gå over til å føre edb-basert protokoll, og ville vise programmet for politiet for godkjenning. Dette skjedde imidlertid aldri, og firmaet fortsatte å føre manuell protokoll.

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland skisserer en mellomløsning: *"Protokollplikten er tilstede men praksis er ikke kontrollert. Det er ikke utenkelig at politiet vil ha en praktisk tilnærming også til protokollføring, dvs. tillate innføring av hele partier i en samlepost."*

Konklusjon: Det kontrolleres i liten grad hvorvidt protokoll føres i gjenvinningsbransjen.

Ad spørsmål 17 b): Kan politiets kontrollmulighet ivaretas på annen måte enn gjennom føring av protokoll, for eksempel gjennom regnskap?

10 politidistrikter har kommentert spørsmålet. Ingen har andre forslag til kontrollmulighet enn gjennom protokoll og/eller regnskap. 6 av de 10 distriktene (Oslo, Østfold, Gudbrandsdal, Søndre Buskerud, Agder og Haugaland og Sunnhordland) mener politiets kontrollmulighet ikke kan ivaretas på annen måte enn gjennom føring av protokoll, eventuelt i kombinasjon med regnskap. 3 distrikter mener politiets kontrollmulighet helt (Nordre Buskerud og Hordaland) eller langt på vei (Vestfold) vil kunne ivaretas gjennom regnskapsføring. 1 distrikt ser ikke nødvendigheten av noe kontroll- eller identifiseringsbehov overfor denne type næring (Troms).

Politimesteren i Oslo innvender: *"Virksomhet som er i strid med brukthandelloven antas å ikke figurere i regnskaper."*

En annen gjennomgående innvending er manglende regnskapskompetanse hos de som skal utføre kontrollen. Politimesteren i Gudbrandsdal sier: *"Dette krever innsikt og forståelse for regnskapsregler og føring."* Politimesteren i Agder sier: *"Protokollen er enkel å kontrollere. Å foreta kontroll gjennom regnskapene er mer omfattende, og vil kun være hensiktsmessig ved konkret mistanke om straffbare handlinger."* Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland følger opp: *"Problemstillingen blir om politiet rent praktisk kan bli forevist relevant regnskap ved kontroll (også uanmeldt)."*

Konklusjon: Politidirektoratet kan vanskelig se at politiets kontrollmulighet kan ivaretas på annen måte enn gjennom føring av protokoll. Vi støtter således ovennevnte innvendinger mot å oppheve protokollplikten. Vi finner dessuten at politiet ikke har hjemmel for å kreve å få kontrollere gjenvinningsbedrifters regnskaper uten at det foreligger skjellig grunn til mistanke om en handling som etter loven kan medføre frihetsstraff, og at vedkommende derved blir siktet, jf. straffeprosessloven § 192. Overtredelse av brukthandelloven straffes kun med bøter, eller under skjerpende omstendigheter med fengsel i inntil 3 måneder. Vi har imidlertid forståelse for de praktiske problemer en absolutt protokollplikt

medfører for gjenvinningsbedriftene, og foreslår derfor at protokollplikten begrenses til det som i størst grad kan være gjenstand for ulovlig omsetning, for eksempel "edle metaller", jf. nedenfor.

Ad spørsmål 17 c): Bør politiet ha mulighet til å begrense protokollplikten til en del av virksomheten, for eksempel metaller?

De 11 politidistriktene som har kommentert spørsmålet (Oslo, Østfold, Gudbrandsdal, Nordre Buskerud, Søndre Buskerud, Vestfold, Agder, Haugaland og Sunnhordland, Hordaland, Sør-Trøndelag og Troms), er alle enige i at politiet bør ha mulighet til å begrense protokollplikten. Politimesteren i Sør-Trøndelag påpeker at arbeidet med både registrering og kontroll må stå i forhold til nytteverdien av dette. Han sier videre: *"Tyverier av større mengder metaller skjer ikke ofte. Politiet vil kunne ta kontakt med og eventuelt avholde kontroll med de relativt få bedriftene som tar imot slikt når dette skjer. I slike tilfeller er det tilstrekkelig å gå gjennom regnskap eller kvitteringsbøker dersom dette utføres seriøst. Ved handel med spesielt verdifulle materialer bør det angis også hvor det stammer fra."* Politimesteren i Agder antar at en kan begrense protokollplikten til for eksempel "edlere metaller" og større kvantum/volum av vanlig metallretur. Politimesteren i Østfold har en annen innfallsvinkel: *"Begrensningen bør ligge i alt som blir kjøpt og solgt for penger, ikke i form av type varer."*

Konklusjon: Det er bred enighet om at politiet bør ha mulighet til å begrense protokollplikten. Vi støtter politimesteren i Agder i hans synspunkt om å begrense protokollplikten til nærmere definerte "edlere metaller" og eventuelt større kvantum/volum av vanlige metaller.

Ad spørsmål 18: Gjør identifiseringsbehov eller lignende det nødvendig å opprettholde oppbevaringsplikten ved gjenvinningsvirksomhet?

6 av 10 politidistrikter som har besvart spørsmålet (Søndre Buskerud, Vestfold, Agder, Haugaland og Sunnhordland, Hordaland og Sør-Trøndelag), mener det er behov for å opprettholde oppbevaringsplikten. 3 distrikter (Østfold, Rogaland og Troms) mener det ikke er noe stort behov/har ikke klare motforestillinger mot at det gjøres unntak i loven, mens 1 distrikt (Gudbrandsdal) mener det ikke er behov for å opprettholde oppbevaringsplikten.

Politimesteren i Søndre Buskerud sier: *"Deler av gjenvinningsindustrien handler med ting med til dels stor verdi, f.eks. metaller. Det antas at politiet lettere vil kunne avsløre ulovlig omsetning, dersom oppbevaringsplikten for gjenvinningsbedrifter opprettholdes."* Politimesteren i Sør-Trøndelag har en praktisk tilnærming til spørsmålet om oppbevaringsplikten bør opprettholdes: *"Ja, delvis; avhengig av hva det er, og om eierretten til den som leverer/selger varen/materialet kan avklares. De aktuelle skraphandlerne bør selv kunne avtale en praktisk ordning med det stedlige politiet."* Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland mener det ikke er nødvendig å opprettholde

oppbevaringsplikten for store industrielle oppkjøp fra andre industribedrifter etc. Men derimot: "Oppkjøp fra det vanlige publikum bør fortsatt være underlagt oppbevaringsplikt."

De fleste som uttaler seg uttrykker forståelse for gjenvinningsbedriftenes problemer i forhold til oppbevaringsplikten. Politimesteren i Vestfold svarer slik: "I prinsippet ja, men vi har stor forståelse for bedriftenes behov for en rask sirkulasjon/destruksjon. I alminnelighet vil vel dette neppe være særlig problematisk." Politimesteren i Agder sier det til en viss grad er behov for å opprettholde oppbevaringsplikten, "men spørsmålet er om ikke problemene dette skaper for bedriftene er mye større enn nytten for politiet da det i svært liten grad er funnet stjålne metaller ved bedrifter her."

Konklusjon: Oppbevaringsplikt er ønskelig av hensyn til identifiseringsbehov, men denne nytten må veies opp mot de praktiske problemer en slik plikt påfører gjenvinningsbedriftene. Politidirektoratet mener derfor at oppbevaringsplikten bør begrenses til ting av større verdi, for eksempel edlere metaller.

Oppbevaringsplikten (§ 11) har størst legalitet ved at protokollførsel (§ 10) er pålagt og gjennomført. Følgelig bør et fritak fra §10 følges av tilsvarende fritak fra plikten i § 11.

Ad spørsmål 19: Norges Råvaregjenvinningsforening har foreslått en endring i forskriften § 12 som unntar gjenstander ment for industriell destruksjon og/eller gjenvinning fra protokoll- og oppbevaringsplikten, jf. vedlagte kopi av brev av 16.10.2002 fra NR. Politidirektoratet ber om kommentarer til forslaget, herunder utforming av paragrafen.

9 politidistrikter har kommentert forslaget, hvorav 7 (Oslo, Østfold, Gudbrandsdal, Agder, Rogaland, Haugaland og Sunnhordland og Troms) gir uttrykk for at de (på visse vilkår) støtter forslaget eller i hvert fall ikke har klare motforestillinger. Politimesteren i Søndre Buskerud derimot, er skeptisk: "En er betenkt over at politiet kan miste muligheten til å kontrollere gjenvinningsbransjen. I senere tid blir det fokusert på gjenvinning i mange sammenheng, f.eks. innen elektronikk, data m.v. Utviklingen kan gi mulighet for omsetning av brukte gjenstander av stor verdi." Politimesteren i Sør-Trøndelag ser på den foreslåtte endring forskriften § 12 som et "smutthull" i loven.

Politimesteren i Agder støtter forslaget om å unnta gjenstander ment for industriell destruksjon og/eller gjenvinning fra protokoll- og oppbevaringsplikten, med den begrunnelse at gjenvinningsbransjen er forskjellig fra tradisjonell brukthandel, men overlater ytterligere "finsliping" av paragraften til Politidirektoratet.

Politimesteren i Oslo har gjennomgått problemstillingen i detalj: "Oslo politidistrikt har forståelse for at gjenvinningsbedrifter opplever det problematisk å føre brukthandelprotokoll slik forskriften bestemmer.

Gjenstander ment for industriell destruksjon og/eller gjenvinning antas å ha liten egenverdi i den form de har ved levering/salg til gjenvinningsbedrift, og at faren for omsetning av tyvegods dermed er av mindre betydning. Etter forskriftens § 10 fjerde ledd kan politiet gjøre unntak fra bestemmelsene om brukthandelprotokoll, men med fare for at dette kan praktiseres ulikt mellom politidistriktene mener Oslo politidistrikt at denne type næringsvirksomhet kan fritas bestemmelsene i forskriftens §§ 10 - 11. Forslag til nytt punkt b) i forskriftens § 12, i tråd med forslag fra NR, men med presisering om at edle metaller ikke fritas forskriftens §§ 10 - 11:

mottak, kjøp og salg av gjenstander ment for industriell destruksjon og/eller gjenvinning med unntak av edle metaller, herunder platina, sølv og gull.

Nåværende punkt b) blir nytt punkt c)."

Konklusjon: Politidirektoratet slutter seg til forslaget med den presisering som er angitt av politimesteren i Oslo for edle metaller. Vi ber uansett om å bli forelagt NHDs endelige forslag til forskriftsendring og få muligheten til å kommentere dette før det eventuelt fremmes.

Ad spørsmål 20: Bør det innføres mulighet for å gi sentral bevilling, for eksempel av utvalgte politimestre, jf. tidligere landsdelsordning?

I alt 23 politidistrikter har kommentert spørsmålet om det bør innføres mulighet for å gi sentral bevilling, men flere har besvart spørsmålet generelt og ikke bare i forhold til gjenvinningsbedrifter. Vi understreker at det her kun er snakk om gjenvinningsvirksomhet. 3 distrikter (Østfold, Sør-Trøndelag og Salten) er negative til en sentral bevillingsordning, idet de mener at denne bør ligge på politidistriktsnivå. 1 politidistrikt (Hordaland) ser ikke behovet for en slik ordning. De resterende 19 stiller seg positive.

Spørsmålsstillingen i direktoratets brev med "sentral bevilling" har vist seg å være noe uheldig, idet den synes å ha ledet til misforståelser i enkelte politidistrikter. Politidirektoratet presiserer derfor at det ikke er aktuelt å legge bevillingsmyndigheten til for eksempel direktoratet. Dette har flere årsaker. For det første utelukker behovet for lokalkunnskap ved vurderingen en slik ordning. Derneft vil dette komme i strid med direktoratets rolle som klageinstans. Spørsmålet er om bevillingsmyndigheten bør legges til én politimester når virksomheten strekker seg over to eller flere politidistrikter.

Politimesteren i Oslo sier: "Forskriftens § 8 første ledd bestemmer at handel bare kan drives fra lokaliteter godkjent av politiet. I den grad lokaliteter kontrolleres før bevilling gis er det naturlig at dette gjøres av det politidistriktet lokaliteten tilhører. Oslo politidistrikt foreslår at det utstedes en tillatelse pr foretak, (...), og at dette gjøres av politidistriktet der foretaket har sin forretningsadresse/hovedkontor etter forutgående samtykke fra andre berørte politidistrikter. Dette forslaget kan medføre behov for endring av søknadsskjema fordi forskriftens § 3 annet ledd bestemmer at dersom en annen

enn bevillingshaver skal stå for handelen, må også denne ha tillatelse fra politiet." Politimesteren i Rogaland utfyller dette: "Bevilling bør etter vår mening gis av den politimester hvor brukthandelvirksomheten har sitt hovedsete, med evt. uttalelse fra de politimestre hvor virksomheten har forretningssted. (...) Slik politiet nå er organisert synes det etter vår mening mest naturlig at alle politidistrikter har samme myndighet og ansvarsområde, og ikke at bare enkelte politimestre har myndighet til å gi tillatelse i nærmere bestemte regioner."

Istedenfor å legge bevillingsmyndigheten til utvalgte politimestre, foreslår politimesteren i Nordre Buskerud at den "bør gis til politimestere med flere gjenvinningsbedrifter, slik at man får en viss kontinuitet i slike saker".

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland foreslår en sentral bevillingsmyndighet i politiet, for å sikre lik policy ved behandlingen, men slik at de enkelte politidistriktene må ha en rolle i den forberedende del av saksbehandlingen.

Politimesteren i Gudbrandsdal foreslår en sentralisering av bevillingsmyndigheten til for eksempel Lotteritilsynet. Politidirektoratet deler ikke denne oppfatningen, da lokale forhold er av stor betydning ved vurderingen.

Konklusjon: Det synes å være bred enighet om at en bevilling bør kunne gis gyldighet i flere politidistrikter, når gjenvinningsvirksomheten strekker seg over flere distrikter. Vi slutter oss til uttalelsene fra politimestrene i Oslo og Rogaland som gjengitt ovenfor, der det fremheves at bevillingen bør utstedes av politidistriktet der foretaket har sin forretningsadresse/hovedkontor, etter forutgående samtykke fra andre berørte politidistrikter.

Generelt:

Av spørsmålsskrivet til politidistriktene angår også deler av spørsmål nr. 22 Nærings- og handelsdepartementets ansvarsområde, nemlig spørsmålet om endringer/forbedringer i forskriften. Dette omtales derfor nedenfor, og er ikke begrenset til gjenvinningsvirksomhet:

Ad spørsmål 22: Forslag til endringer/forbedringer i forskriften eller praksis?

Veldedige organisasjoner

Politimesteren i Rogaland har flere endringsforslag og forslag til presiseringer, herunder i forhold til brukthandelloven § 1: "Det bør åpnes for at enkelte typer virksomheter unntas fra loven eller fra enkeltbestemmelser i forskriften. Som eksempel antyder vi at skraphandel for industriell virksomhet og for veldedige organisasjoner som mottar gaver for videresalg.

Når det gjelder veldedige organisasjoner bør det avklares hvordan man skal se på disse i forhold til om dette er å anse som næring, jf brukthandelloven § 1. Det bør også trekkes en grense nedad i forhold til loppemarkeder og lignende innsamlingsmetoder for skoleturer, lag, organisasjoner osv.

Også hvilke krav man skal stille til veldedige organisasjoner som Fretex i forhold til brukthandelloven bør avklares."

Politidirektoratet imøteser departementets presiseringer av ovennevnte.

Samlermesser

Videre uttaler politimesteren i Rogaland angående hjemmelsproblematikk: "Når det gjelder antikk og samlermesser er det så langt vi kan se ikke hjemmel å pålegge arrangør å sende lister til politiet over påmeldte deltagere. Dette burde fremgått av forskriften."

Politidirektoratet mener at dette bør reguleres på en klar og entydig måte i forskriften. Denne typen arrangementer er en av de største arenaene for nettopp slik ulovlig omsetning av gjenstander som loven er ment å forhindre.

Sanksjoner

Politimesteren i Rogaland sier: "Vi savner en formell hjemmel til umiddelbart å kunne suspendere og stenge en brukthandel hvis det avsløres grove brudd på brukthandelloven, f.eks. omsetning av tyvegods.

Også mangelfull utfyllt eller manglende skraphandelprotokoll burde i grovere tilfeller vært stengningsgrunn."

Politidirektoratet slutter seg til at det i forskriften bør presiseres en sterkere sanksjonsmulighet ved misligholdelse av bevillingen.

Bruktbilforhandlere

Politimesteren i Agder foreslår å unnta i sin helhet handel med brukte motorvogner fra brukthandelforskriften. Han sier: "Mange av brukthandelbevillingene utstedt i den senere tid, har vært til bilverksteder/bruktbilimportører. For å få årsprøvekjennermerke (faste prøveskilt), krever trafikkstasjonene brukthandelbevilling. Denne problemstillingen er tatt opp med noen trafikkstasjoner, men de krever fortsatt bevilling. Med økt import av brukte biler har antallet små forhandlere vokst, og de fleste søker om brukthandelbevilling kun for å kunne få faste prøveskilter. Firma registrert i Foretaksregisteret som bilforhandlere burde på bakgrunn av f.eks. firmaattest kunne få ut fast prøveskilt uten i tillegg å måtte få brukthandelbevilling."

Politimesteren i Nordre Buskerud påpeker den samme problemstillingen. Det heter: "Vår erfaring er at de aller fleste som søker brukthandelbevilling er personer/firmaer som skal drive handel med brukte biler/kjøretøy. Og grunnen til dette er at de må ha en slik bevilling for å få prøveskiltet fra Biltilsynet. Av 17 søknader i 2001 skulle 16 stk drive handel med brukte kjøretøy og av 27 søknader i 2002 skulle 25 drive handel med kjøretøy.

Vårt forslag til endring av forskriften er at det ikke burde være nødvendig med brukthandelbevilling for å få prøveskilter på bilen.

Hensikten med brukthandelbevilling er vel ikke dette? Det er også mye jobb med disse søknadene. De siste tre år (2000/2001/2002) er det kun 7 søknader fra personer/firmaer som skal drive handel med møbler, antikviteter osv, mens 41 søknader gjelder handel med biler/kjøretøy."

Politidirektoratet deler politidistriktenes oppfatning at hensikten med brukthandelbevilling ikke er å få prøveskilter, men dette er heller ikke regulert i brukthandelforskriften. Vi går ikke inn for forslaget om å unnta handel med brukte motorvogner fra brukthandelloven. Dette er et virksomhetsområde der politiet bør opprettholde muligheten til å kontrollere vareflyten med henblikk på å forhindre og å oppdage tyveri/heleri. Vi viser for eksempel til de problemstillinger som kan oppstå hvis en bil stjeles og selges til en bruktbilforhandler, for deretter å sendes ut av landet.

Tidsavgrenset bevilling

Politimesteren i Gudbrandsdal foreslår endring i *forskriften § 6 annet ledd* om begrenset gyldighetstid for bevillinger: *"De som får tildelt brukthandelsløyve melder ikke tilbake om endringer eller opphør. Alle bevillinger ikke bare "bør" men "skal" være tidsavgrensa, jfr. § 6."*

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland viser til samme problemstilling: *"Tillatelsen bør ha tidsbegrensning for så vidt gjelder gyldighetstid. Hensikten er å få oppdatert informasjon om brukthandelen og ansvarlige personer. Pr. i dag er man prisgitt den enkelte brukthandlers eget initiativ for å gi endringsmeldinger (inkl. opphør) til politiet. Følgen er at man ofte opplever ikke aktive bevillinger, skifte av eierforhold, nye adresser, nye navn på virksomheten etc.*

Ved å innføre utløpsdato på bevillinger vil man enklere komme i inngrep med status for den enkelte bevilling."

Politidirektoratet påpeker at forskriften § 6 annet ledd i dag gir hjemmel for at bevillinger gis tidsbegrensning, slik at det er opp til politiet å vurdere i den enkelte sak om slik tidsbegrensning er formålstjenlig. Problemet bør også kunne løses ved en tettere oppfølging fra politiets side. Spørsmålet er likevel om begrenset gyldighetstid for brukthandelbevillinger bør være hovedregelen.

Krav til legitimasjon

Politimesteren i Oslo har forslag til endring i *forskriften § 9 annet ledd*: *"Tilbakesporing av gods kan representere et problem dersom den som selger gjenstander til en brukthandler opererer under falskt navn. Oslo politidistrikt foreslår derfor at ordlyden i forskriftens § 9 annet ledd endres slik at selgere må kunne fremlegge legitimasjon ved salg til brukthandlere. Dette kan lette politiets arbeid i forhold til formålet med loven."*

Forslaget synes vel gjennomtenkt og vil etter Politidirektoratets oppfatning utvilsomt forebygge omsetning av stjålne eller ulovlig mottatte gjenstander.

Politiet vil også lettere kunne spore en stjålet gjenstand når det hefter et navn ved hver enkelt ting som oppbevares i forretningslokalet.

Beløpsgrense og kvittering

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland har merknader i forhold til protokollføring og beløpsgrensen i **forskriften §§ 10 og 12 b**: "I dag kan svake sjeler omgå intensjonene bak loven. Man kan dele varepartier opp i enkeltdeler for å komme under beløpsgrensene i forskriftens § 12 b.

Eksempler er samlinger av mynter, frimerker, bestikk etc. i sølv m.m. Partier kan inneholde gjenstander av verdi, og bli solgt enkeltvis for priser som i utgangspunktet burde betinge innføring i protokoll.

Referert til forskriftens § 10 foreslås at **alt salg** over en bestemt sum skal innføres i protokollen. Både når det gjelder salg av enkeltgjenstander og partier. Det er da interessant å få innsyn i selve salget, både til hvem og til hvilken pris gjenstanden er solgt for. Et slikt salg må ha en henvisning til hvilket innkjøpsparti gjenstanden stammer fra, samt når og til hvilken pris dette var innkjøpt for. Aktuell grense for salgssum må settes slik at det blir åpenbart at gjenstanden i utgangspunktet skulle vært ført inn i protokoll med angivelse av hvem som solgte til brukthandleren.

Man bør i tillegg vurdere kvitteringsplikt for kjøper ved enkelte salg, kanskje relatert til salgsbeløp, type gjenstand etc."

Og videre: "Det bør være adgang til å gi utløpstid på autorisasjon av protokoll for de brukthandlere politiet beslutter dette skal gjelde for. Dette er særlig aktuelt for de ordinære brukthandlere. Hensikten er kontroll, vissheten om kontroll og at det naturlig oppstår dialog mellom myndighetene og den enkelte brukthandler."

Politimesteren i Hordaland er av samme oppfatning: "Politiet har den erfaring at 300-kronersregelen som unntak for protokollpliktføringen bør endres.

Politiet har i noen tilfeller mistanke om at gjenstander som vurderes til å kunne være tyvegods blir kunstig priset til under 300 kr. nettopp for å unngå protokollering og registrering. For eksempel narkomane som selger stjalne sykler.

Hensynene som ligger til grunn for denne unntaksregelen er ikke like fremtredende i enkelttilfeller, for eksempel brukthandlere som handler større og samme type gjenstander, for eksempel sykler. Et pålegg om protokollføring av alle slike gjenstander uansett verdi trenger ikke medføre særlig merarbeid for brukthandler i disse tilfellene, samtidig med at det blir vanskelig å kjøpe stjalne gjenstander.

Det foreslås derfor at politiet likevel gis adgang i enkelttilfeller til å pålegge protokollføringsplikt m.v. på alle gjenstander uansett pris dersom en brukthandler handler med gjenstander som etter sin art og omfang ikke fører til vesentlige registreringsomkostninger eller ulemper."

Også politimesteren i Telemark foreslår tilsvarende en endring i forskriften § 12 b: "Bestemmelsen i forskriften § 12 b har budt på problemer ved kontroller med virksomhetene. Overfor en brukthandler som hevder at en gjenstand er innkjøpt for 300 kroner eller mindre vil politiet få problemer med å så tilstrekkelig tvil om dette, med mindre misforholdet mellom gjenstandens antatte verdi og påstått innkjøpspris blir åpenbar. Etter vår vurdering bør det derfor vurderes å redusere denne verdien eller helt fjerne den."

Politidirektoratet deler politimestrenes synspunkter.

Oversiktslister

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland har videre merknad til **forskriften § 16** i forhold til oversiktslister og stengingsadgang: "Slik Forskriftens § 16 i dag er utformet kan den tolkes begrensende for så vidt gjelder politiets adgang til å kreve innsendt oversiktslister eller lignende.

Det er ønskelig med en formulering som gir uomtvistet hjemmel til å kreve generell innlevering av oversiktslister, kopi av protokoll og lignende til bestemte tider, med bestemte intervaller. Politiet beslutter hvilket utvalg brukthandlere dette skal omfatte.

Å rette seg etter slikt pålegg fra politiet bør fremgå som et vilkår i **bevillingen**, og vegring fra bevillingsinnehaver må åpne for umiddelbar **stengningsadgang**."

Politidirektoratet kan ikke se at forskriften § 16 er til hinder for at politiet på generelt grunnlag krever innsendt oversiktslister og lignende. Vi ber om departementets vurdering av spørsmålet.

Sentralt brukthandelregister

Politimesteren i Haugaland og Sunnhordland etterlyser et sentralt brukthandelregister, som politidistriktene må ha elektronisk tilgang til.

Politidirektoratet støtter forslaget, for enkelt å kunne sjekke ut hvorvidt en søker/en som vurderes fratatt bevillingen også har bevilling i andre politidistrikter.

Konklusjon: Ovennevnte endringsforslag fra politidistriktene bør være gjenstand for høring ved en eventuell gjennomgang av brukthandelforskriften med tanke på endringer.

Politidirektoratet beklager på det sterkeste at det har tatt uforholdsmessig lang tid å behandle henvendelsen.

Med hilsen

Knut R. Mikkelsen
ass. politidirektør

Steinar Talgø
seksjonssjef

Gjenpart: ØKOKRIM